

den prøve ikke svarede til det, vi havde aftalt, så fik vi tilbudt en ganske udmærket prøve i dansk kultur, samfundsforhold og historie, men man ville ikke lade sprogkraven gå højere end til 5.-klasse-niveau, hvilket betød, at de fremmede, som skulle have dansk indfødsret, skulle undervises i dansk kultur på arabisk eller et andet sprog, de medbragte hjemmefra.

Det er jo fuldstændig absurd, og vi sagde: Det må svare til 9., i hvert fald til 8. klasse. Men 4.- og 5.-klasse-niveau var alt, hvad integrationsministeren, Venstre og De Konservative ville strække sig til. Det er absurd.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Man skal altid passe på, hvilket ordvalg man bruger her. Men jeg vil så sige, at skildringen af det sprogkrav, som integrationsministeren og vi ville gå med til, som 4.- og 5.-klasse-niveau, i bedste fald er misvisende.

Med hensyn til hvilket sprogligt niveau et menneske er på, vil jeg tillade mig sådan lige her før julen og familiernes fest at tale om mit yngste barnebarn, Thomas, som er 4½ år. Han har et sprogniveau, som er under folkeskoleniveau, for han er slet ikke begyndt i folkeskolen. Hvis han nu skulle undervises i samfundsfag eller noget andet, så vil jeg gerne sige helt stålsikkert, at det ikke er på grund af hans sproglige formåen, at han ikke kan blive ret god til samfundsfag endnu. Det er simpelt hen, fordi hans udvikling, hans modenhed osv. ikke giver ham den forudsætning, men det er bestemt ikke hverken hans ordforråd eller hans formuleringsevne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne først rose fru Else Theill Sørensen for at gå på talerstolen og give udtryk for De Konservatives udlændingepolitik, ikke fordi jeg er enig i den konservative udlændingepolitik, men jeg synes, det er rart, at der en gang imellem bliver sagt fra over for Dansk Folkeparti.

Men så vil jeg gerne høre, hvordan fru Else Theill Sørensen har det med at sidde i en regering, der er baseret på et tæt samarbejde med et parti, som fra Folketingets talerstol åbenlyst taler for, at vi skal have et samfund, hvor man gerne må diskriminere, åbenlyst taler for, at man ønsker et samfund, hvor forskelsbehandling af usaglige grunde er tilladt.

Jeg troede sådan set, at vi var nået så langt siden anden verdenskrig, og også siden apartheid brød sammen i Sydafrika, at der var udbredt politisk enighed om, at vi ikke ønsker, at det skal være tilladt at diskriminere. Derfor vil jeg gerne høre, hvordan fru Else Theill Sørensen har det med at skulle arbejde tæt sammen med et parti, der taler åbent for, at vi skal tillade diskrimination.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg har ikke lyst til at svare på det direkte spørgsmål, fordi det drejer sig om en fortolkning fra fru Line Barfods side af, hvad Dansk Folkeparti mener. Det føler jeg mig ikke kaldet til på nogen måde at kommentere.

Jeg har nu ret grundigt, synes jeg, kommenteret regeringspartiernes samarbejde med Dansk Folkeparti omkring indfødsret. Og jeg vil sige, at jeg tror, at vi alle i al almindelighed er enige om, at regeringen har et godt samarbejde med Dansk Folkeparti. Vi har sammen nået store resultater, som også vi er glade for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Så vil jeg omformulere mit spørgsmål. Vil De Konservative være med til at indføre regler og praksis, der betyder, at det er tilladt at diskriminere? Eller er der en grænse for, hvor langt man vil gå i forhold til at tillade diskrimination, forskelsbehandling?

Mit andet spørgsmål er: Jeg ved, at fru Else Theill Sørensen er optaget af den omsiggribende pornificering af det offentlige rum. Jeg synes, at det, vi oplever – og også oplever i folketingsdebatten – er, at man bruger det til at fremme religionskamp. Vi oplever – hvis ordet fandtes – en religiøsificering af det offentlige rum. Der vil jeg gerne høre, hvad Det Konservative Folkeparti mener om, at vi får en sådan religiøsificering af det offentlige rum, og om man vil være med til at bekæmpe det, uanset hvilken religion det kommer fra.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti går naturligvis ikke ind for, at man skal indskrive i nogen som helst lov, at man må diskriminere. Spørgsmålet er altså formuleret på en måde, der minder om metoden, når man spørger manden, om han stadig banker sin kone. Det er altså vanskeligt at give